



# JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget  
Retsudvalget  
Christiansborg  
1240 København K

Dato: 23. april 2008  
Kontor: Strafferetskontoret  
Sagsnr.: 2008-792-0513  
Dok.: JEE40981

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 450 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. marts 2008.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10  
1216 København K.

Telefon 7226 8400  
Telefax 3393 3510

[www.justitsministeriet.dk](http://www.justitsministeriet.dk)  
[jm@jm.dk](mailto:jm@jm.dk)

**Spørgsmål nr. 450 af 12. marts 2008 fra Folketingets Retsudvalg  
(Alm. del):**

”Ministerens kommentarer udbedes til åbent brev af 24/1-08 fra advokat Lars Nauheimer, Tønder, vedrørende varetægtsfængsling af tysk taxichauffør, jf. alm. del – bilag 142. Ministeren bedes herunder oplyse, hvilken holdning ministeren har til de retssikkerhedsmæssige problemstillinger, som fremgår af det åbne brev.”

**Svar:**

I henvendelsen rejser advokat Lars Nauheimer på baggrund af en konkret sag spørgsmål om mulighederne for at varetægtsfængsle en udlænding under en straffesag.

Justitsministeriet finder af principielle grunde ikke at burde kommentere den konkrete retssag, som omtales i advokat Nauheimers brev.

Justitsministeriet kan mere generelt oplyse, at udlændingeloven indeholder regler om varetægtsfængsling af udlændinge. Udlændingeloven hører under Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, der til brug for besvarelsen af spørgsmålet har oplyst følgende:

”Efter udlændingelovens § 35, stk. 1, kan en udlænding varetægtsfængsles, når der er bestemte grunde til at anse varetægtsfængsling for nødvendig for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen og under eventuel appel, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan fuldbyrdes, og når

- udlændingen ikke har fast bopæl her i landet, og der er begrundet mistanke om, at udlændingen har begået en lovovertrædelse, der kan medføre udvisning efter §§ 22-24, eller når

- udlændingen er indrejst i strid med et indrejseforbud.

Det følger af § 35, stk. 3, at retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling mv. i øvrigt finder anvendelse. Der fastsættes dog altid en frist for varetægtsfængslingens længde ved varetægtsfængsling, der alene sker med henblik på fuldbyrdelse af bestemmelsen ved endelig dom om udvisning. Fristen fastsættes af retten på det sted, hvor udlændingen er tilbageholdt.

Af betænkning nr. 968/1982 om udlændingeloven, side 64, fremgår bl.a., at bestemmelsen i § 35 er ment som et supplement til reglerne om varetægtsfængsling i retsplejeloven, og at bestemmelsen navnlig får betydning i tilfælde, hvor der er spørgsmål om udvisning på

grund af en overtrædelse af straffebestemmelser, som ikke opfylder strafferammekravet i retsplejelovens § 762, stk. 1.

Bestemmelsen vil endvidere kunne få betydning, hvor der ikke efter retsplejelovens § 769 og den dertil knyttede praksis vil kunne varetægtsfængsles efter dommen, indtil fuldbyrdelsen (herunder af dommens bestemmelse om udvisning) kan iværksættes.

For så vidt angår varetægtsfængsling efter udlændingeloven under anke skal Integrationsministeriet oplyse, at det følger direkte af bestemmelsen i § 35, stk. 1, at varetægtsfængsling af en udlænding kan ske for at sikre den pågældendes tilstedeværelse under en eventuel appel. Vurderingen af, hvorvidt varetægtsfængsling i det enkelte tilfælde må anse for nødvendig, herunder om varetægtsfængslingen er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, foretages af domstolene.

Det er Integrationsministeriets opfattelse, at bestemmelsen i § 35, stk. 1, giver mulighed for, at domstolene i forbindelse med denne konkrete vurdering kan foretage en passende afvejning mellem de forskellige hensyn, der gør sig gældende.”

Herudover har Rigsadvokaten om anvendelsen af udlændingelovens § 35 oplyst følgende:

”Afgørelsen af, om der er bestemte grunde til [...] at anse varetægtsfængsling for nødvendig, henhører under domstolene og indebærer en helt konkret skønmæssig vurdering, der inddrager alle sagens faktiske omstændigheder, og som foretages på alle stadier af sagen; dvs. i forbindelse med sagens behandling i 1. instans, under ankesagen og indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan fuldbyrdes.

Udlændingelovens § 35 udgør en særlig hjemmel til varetægtsfængsling i situationer, hvor der ikke er hjemmel til varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, der generelt fastlægger betingelserne for varetægtsfængsling i straffesager, jf. afgørelsen refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 2001, side 2589.

Proportionalitetsprincippet er en almindelig anerkendt retsgrund-sætning i dansk ret, hvorefter der ikke må anvendes mere indgribende foranstaltninger, hvis mindre indgribende er tilstrækkelige, og hvorefter midler skal stå i rimeligt forhold til målet. Princippet fremgår af retsplejelovens § 762, stk. 3. Det skal dog fremhæves, at det i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 1, er muligt at varetægtsfængsle også i sager, hvor der f.eks. alene bliver spørgsmål om betinget dom eller hvor en idømt straf er fuldbyrdet, hvis det anses for nødvendigt for at sikre gennemførelse af en udvisning. Denne nødvendighedsvurdering adskiller sig således fra proportionalitetskravet i retsplejelovens § 762, stk. 3, jf. eksempelvis afgø-

relsen refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 2007, side 2944, hvor betingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 3, ikke var opfyldt, men hvor landsretten fandt, at der derimod kunne varetægtsfængsles efter udlændingelovens § 35, stk. 1.”

Justitsministeriet kan henholde sig til det, der er anført af Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration og af Rigsadvokaten.